

โลกของเพื่อนตัวจิ๋ว:
อาณาจักรมด

The World of Our Little Friends: The Ants

โดย: ฮารูน ยะฮยา

แปลโดย: ซากี เริงสมุทร์

Author : Harun Yahya

Translated by : Zaki Roengsamut

เรื่อง: โลกของเพื่อนตัวจิ๋ว : อาณาจักรของมดและผึ้ง

หนังสือเล่มนี้ได้รับลิขสิทธิ์แปลอย่างถูกต้องจาก Harun Yahya

สงวนลิขสิทธิ์ Copyright @ Harun Yahya 2001 CE

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกฉบับภาษาตุรกี โดย Vural Yayincilik, Istanbul, Turkey เมื่อปี ค.ศ. 1999

พิมพ์เผยแพร่ฉบับภาษาอังกฤษ โดย Ta-Ha Publishers Ltd.

1 Wynne Road London SW9 0BB United Kingdom

Website: <http://www.taha.co.uk>

E-Mail: sales@taha.co.uk

พิมพ์เผยแพร่ฉบับภาษาไทย โดย ไพโรจน์ กาญจนเพ็ญ

ศูนย์หนังสืออิสลามแห่งประเทศไทย

อาคารมูลนิธิศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย

แขวง สวนหลวง เขต สวนหลวง กรุงเทพฯ

เขียนโดย ฮารุน ยะฮยา Harun Yahya

แปลเป็นภาษาอังกฤษ โดย Tuba Addas

บรรณาธิการภาษาอังกฤษ โดย Abdassamad Clarke

แปลเป็นภาษาไทยโดย ซากี เร็งสมุทร์ Zaki Roengsamut

บรรณาธิการภาษาไทยโดย

พิมพ์จำนวน

เลขมาตรฐานสากลของหนังสือ

Website: www.harunyahya.org - www.harunyahya.com

www.harunyahya.net email: info@harunyahya.org

ถึงผู้อ่าน

หนังสือทุกเล่มของฮารุน ยะฮยา จะเกี่ยวข้องกับประเด็นของการอธิบายความศรัทธาด้วยทางนำจาก อายะฮ์อัลกุรอานและเชฎฮฺชนผู้คนให้เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้หลักคำสอนนี้ ทุกๆประเด็นที่เขาทำการ อธิบายนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับอายะฮ์ต่างๆของอัลลอฮ์โดยชี้ว่าเป็นวิถีทางที่เที่ยงตรง คำถามหรือความสงสัย ต่างๆจะหมดไปจากใจของผู้อ่าน เขาเขียนหนังสือด้วยวิธีการแบบตรงไปตรงมา สามารถเข้าใจได้โดยง่าย อีกทั้งครอบคลุมทุกประเด็นปัญหา ทำให้ผู้อ่านไม่ว่ารุ่นไหน สังคมใด สามารถเข้าใจเนื้อหาของหนังสือของเขาได้ โดยง่าย ข้อเท็จจริงต่างๆที่เขาได้นำมาเสนอในหนังสือของเขา สามารถพิสูจน์ได้จริง ทั้งไม่สามารถปฏิเสธความจริงของหลักฐานต่างๆได้อย่างแน่นอน

หนังสือเล่มที่คุณกำลังถืออยู่หรือเล่มอื่นๆของฮารุน ยะฮยา สามารถอ่านคนเดียวเงียบๆ หรือร่วม อภิปรายเป็นกลุ่ม หนังสือทุกเล่มที่ ฮารุน ยะฮยา เขียนขึ้น เขาหวังเพียงความโปรดปรานที่ดั่งมาจากอัลลอฮ์ ไม่ได้ต้องการผลประโยชน์อื่นใดจากนี้ หนังสือของเขาทุกเล่มจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้ที่หน้าที่เผยแผ่ แก่นคำสอนของอิสลามแก่บุคคลทั่วไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านใช้เวลาในการอ่านอย่างรอบคอบตั้งแต่หน้าแรกจนหน้าสุดท้าย และ เพิ่มพูนความศรัทธาด้วยเนื้อหาอันเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าพาสู่ความศรัทธา อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน ผู้อ่านอีกด้วย

การเขียนในลักษณะผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวแบบขาดความชัดเจน หรืออ้างอิงข้อมูลแบบ คลุมเครือ หรือเขียนด้วยใจไม่เป็นกลาง เอนเอียงข้อมูลไปทางใดทางหนึ่ง สิ่งเหล่านี้จะไม่มีโอกาสพบในงาน เขียนของฮารุน ยะฮยา

ประวัติผู้เขียน

ผู้เขียนใช้นามปากกาว่า ฮารูน ยะฮยา เกิดในเมืองอังการา ประเทศตุรกี เมื่อปี 1956 เรียนจบระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากโรงเรียนในเมืองอังการา เขาเคยเข้าเรียนในคณะศิลปศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยอิสตันบูล มิมีร์ ซินาน (Istanbul's Mimar Sinan University) และเคยเข้าเรียนในคณะปรัชญาที่มหาวิทยาลัยอิสตันบูล (Istanbul University) ตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมาผู้เขียนได้ตีพิมพ์ผลงานหนังสือจำนวนมากที่ว่าด้วยเรื่องการเมืองการปกครอง ความศรัทธาที่เชื่อมโยงกับวิทยาศาสตร์ ฮารูน ยะฮยาเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงในฐานะผู้เปิดโฉมหน้าที่แท้จริงของทฤษฎีวิวัฒนาการ การสร้างหลักฐานเท็จของพวกเขาเพื่อหลอกลวงผู้คนและความสัมพันธ์ลึกลับระหว่างลัทธิดาวินิสซิมและอุดมการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

นามปากกาของเขาได้มาจากชื่อของนบีฮารูน(แอรอน) และนบียะฮยา(จอห์น) เพื่อระลึกถึงความกล้าหาญของศาสดาทั้งสองในฐานะผู้ต่อสู้กับการละทิ้งความศรัทธา ตราประทับของนบีมุฮัมมัดบนปกหนังสือของเขาเป็นสัญลักษณ์ที่รับประกันได้ว่าเนื้อหาในหนังสือดำเนินตามคำสอนของศาสดามุฮัมมัด ตราประทับดังกล่าวยังเป็นเครื่องยืนยันว่าอัลกุรอานคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์เล่มสุดท้ายที่ประทานลงมาให้แก่มนุษยชาติและศาสดามุฮัมมัดคือศาสดาองค์สุดท้ายจากศาสดาทั้งหมดของอัลลอฮ์ ผู้เขียนยึดคำสอนของอัลกุรอานและสุนนะฮ์เป็นเป้าหมายหลักในการเปิดเผยพื้นฐานของการไม่ศรัทธาในพระเจ้า และเพื่อต่อต้านภัยเงียบที่รุกรานต่อศาสนา ตราประทับของท่านศาสดามุฮัมมัดเป็นสัญลักษณ์เพื่อนำคำสอนสู่ผู้คนทั่วโลก เพื่อให้พวกเขาได้กล่าวคำปฏิญาณตน “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และศาสดามุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์”

งานเขียนทั้งหมดของเขามีเป้าหมายหลักเพียงประการเดียว คือ นำศาสน์ของอัลกุรอานสู่ประชาชนทั่วโลก ส่งเสริมให้พวกเขาคิด ใช้ปัญญาไตร่ตรองถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศรัทธาขั้นพื้นฐาน เช่นการมีอยู่ของอัลลอฮ์ เอกภาพของพระองค์ และวันสิ้นโลก และเปิดโปงโฉมหน้าที่แท้จริงระบอบเทวนิยม

หนังสือของเขาเป็นที่แพร่หลายในหมู่นักอ่านทั่วโลก จากอินเดียสู่อเมริกา จากอังกฤษสู่อินโดนีเซีย จากโปแลนด์สู่บราซิล จากสเปนสู่บราซิล มีบางเล่มที่ได้รับการแปล เป็นภาษาต่างๆทั่วโลก ไม่ว่าจะ ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน ภาษาโปตุเกส ภาษาอัลบาเนีย ภาษาอรับ ภาษาโปแลนด์ ภาษา

รัสเซีย ภาษาเซอร์โบ-โครแอท(ภาษาบอสเนีย) ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาอุซเบก ภาษาตาตาร์ ภาษาอุรดู ภาษา
มาเลย์และภาษาไทย สร้างความสุนทรีย์ให้แก่ผู้อ่านทั่วโลก

งานเขียนของเขาสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่านทั่วโลก ด้วยงานเขียนของเขาจึงเป็นเครื่องมือของ
คนจำนวนมากในการแสวงหาสัจธรรม สร้างความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และอีกส่วนหนึ่งของผู้อ่านเพื่อเพิ่มพูน
การหยั่งรู้สู่ความศรัทธา วิทญปัญญา ความจริงใจ และด้วยการเขียนในสไตล์ที่เข้าใจได้ง่ายทำให้เจาะลึกเข้าไป
ในใจของผู้อ่าน

ไม่ต้องสงสัยว่าลักษณะพิเศษในงานเขียนของเขาได้มาจากวิทญปัญญาในคัมภีร์อัลกุรอาน ผู้เขียน
ไม่ได้มีความภูมิใจในงานเขียนของตนเอง แต่เขาต้องการรับใช้ในฐานะเส้นทางสู่การค้นพบแนวทางที่เที่ยงตรง
จากอัลลอฮ์เท่านั้น ยิ่งกว่านั้น เขาไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ไม่ว่าเงิน ชื่อเสียง ในการเผยแพร่งานเขียนของ
เขา

ข้อเท็จจริงที่กล่าวมาข้างต้น ก็เพื่อส่งเสริมให้ผู้คนทั่วโลกได้อ่านหนังสือเหล่านี้ ทำให้ตาของหัวใจของ
ผู้อ่านได้เปิดขึ้นแล้วนำพวกเขาสู่การเป็นบ่าวที่ดีของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาจะได้ผลตอบแทนที่ไม่อาจประเมินค่าได้

แน่นอนว่ามันเป็นการเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ที่จะโฆษณาหนังสือที่สร้างความสับสนวุ่นวายใน
หัวใจแก่ผู้อ่าน นำพามนุษย์สู่ภาวะยุ่งเหยิง และแน่นอนว่างานเขียนเหล่านั้นไม่ได้ทิ้งอะไรไว้เลยนอกจากความ
สงสัยในหัวใจของผู้คน และอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นไปไม่ได้เลยที่หนังสือจะไม่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะ
การใช้ภาษามากกว่าที่จะเข้าถึงเป้าหมายของงานเขียนนั่นก็คือการป้องกันผู้คนจากการไร้ศรัทธา

กล่าวได้ว่าหนังสือของฮารุน ยะฮยาได้กลายเป็นหนังสือชั้นนำทั่วโลก ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์
หนังสือของเขาจะให้ความหมายต่อผู้คนในศตวรรษที่ 21 เพื่อดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความสงบสุข ความ
ยุติธรรมและความสุข ดังที่อัลกุรอานได้สัญญาไว้ว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับโลก

โลกของเพื่อนตัวจิ๋ว: มด

The World of our Little friends : the Ants

ขอต้อนรับน้อง ๆ เข้าสู่โลกของมด

ทุกๆเช้าอู๋มูร์เดินไปโรงเรียน ก่อนถึงโรงเรียนเขาจะเดินผ่านสวนหน้าบ้าน อู๋มูร์มักแวะพักที่นั่นก่อนครู่หนึ่งเสมอ เนื่องจากเพื่อนรักของเขาอาศัยอยู่ในสวนแห่งนั้น ไม่มีใครรู้จักเพื่อนของเขาคนนี้อีกก่อน แต่อู๋มูร์รักเพื่อนผู้นี้มาก เขาไม่เคยลืมที่จะแวะมาเยี่ยมเพื่อนผู้นี้เลย เขามีความสุขอย่างมากที่ได้เป็นเพื่อนกัน เพื่อนของเขาเป็นผู้ที่เฉลียวฉลาดอย่างมากแต่ทว่าขนาดของร่างกายกลับมีขนาดเล็ก เพื่อนของเขามีทักษะในการทำงานยากๆได้มากมาย

เพื่อนผู้นี้ยังเป็นผู้ที่อดทนต่อการทำงานหนักอีกด้วย เขาทำงานในหน้าที่ต่างๆได้เป็นอย่างดี มีระเบียบและตรงต่อเวลา รวากับว่าเขาเป็นนายทหารในกองทัพ แม้ว่าเขาไม่ได้ไปโรงเรียนเช่นเดียวกับอู๋มูร์ แต่เขาก็ประสบความสำเร็จในการทำงานหลากหลายชนิด เธอคงสงสัยแล้วใช่ไหมว่า **เพื่อนของอู๋มูร์ผู้นี้คือใคร?**

เพื่อนของอู๋มูร์ผู้นี้ เขาไม่เคยเปิดเผยให้ใครรู้มาก่อนเขาคือ**มดตัวน้อย** ที่สามารถทำงานต่างๆได้อย่างมหัศจรรย์ เธอเคยได้ยินเกี่ยวกับทักษะอันเชี่ยวชาญและหลักแหลมของมดมาบ้างหรือเปล่า? พวกเธอบางคนอาจจะคิดว่าพวกมันเป็น เพียงแค่แมลงธรรมดาละซิ วันๆไม่ทำอะไรมีแต่วิ่งไป วิ่งมาทั้งวันโดยไม่ทำการทำอะไรสักอย่าง รู้ไหมว่า สิ่งที่เราคิดเช่นนั้นมันผิดเพราะว่ามดเป็นสิ่งมีชีวิตเหมือนกับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ นั้นแหละที่ต้องทำงานหนักเพื่อให้มีชีวิตรอดบนโลกนี้

อู๋มูร์มีโอกาสได้เรียนรู้ถึงรายละเอียดต่างๆ ของชีวิตมดจากเพื่อนของเขา นี่จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมเขาจึงไม่เคยลืมที่จะไปเยี่ยมเพื่อนของเขาและพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน

อุ้มรู้สึกมหัศจรรย์อย่างมากต่อสิ่งต่างๆ ที่เขาได้เรียนรู้จากเพื่อนของเขา เพื่อนของเขาเล่าให้ฟังเกี่ยวกับโลกของมด อุ้มจึงอยากแบ่งปันความรู้ต่างๆ มากมายที่เขาได้เรียนรู้จากเพื่อนตัวเล็กตัวจิ๋ว ที่ฉลาดและหลักแหลมอย่างยิ่ง แก่เพื่อนๆ

อะไรหรือที่ทำให้อุ้มตื่นเต้นอย่างมากเช่นนี้ ? ทำไมเขาจึงสนใจกับโลกของมดเช่นนี้ ? เธอคงจะต้องตะลึงอย่างแน่นอนเมื่อได้รู้คำตอบ ลองอ่านต่อไปนะ

มดมีหลากหลายชนิดและมีมากกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นในโลก มด 700 ล้านชนิดอาศัยอยู่บนโลกนี้ ในขณะที่มีมนุษย์มีเพียงแค่มกีกกลุ่มชาติพันธุ์

มดอยู่รวมกันเป็นครอบครัวที่ใหญ่มาก หากลองเปรียบเทียบกับครอบครัวของพวกเธอซึ่งอาจมีสมาชิกอยู่เพียงแค่ 4-5 คน แต่ในครอบครัวของมดนั้น มีเป็นจำนวนมาก บางครั้งพวกมันหลายล้านตัวอาศัยอยู่ด้วยกัน

เดี๋ยวก่อน..! หยุดคิดสักครู่หนึ่งก่อน หากว่าเธอมีพี่น้อง เป็นล้านๆคน ถ้ามว่า **เธอจะสามารถอาศัยอยู่บ้านเดียวกันได้ไหม ?** ขอตอบแทนพวกเธอว่าเธออยู่บ้านเดียวกันเป็นล้านๆคนไม่ได้อย่างแน่นอน

ความมหัศจรรย์ของมดไม่ได้จบเพียงแค่นี้ ความจริงแล้วพวกมันอาศัยอยู่ด้วยกันไม่มีปัญหาต่อกัน ไม่ยุ่งเหยิง ไม่วุ่นวาย หรือทำการฝ่าฝืนคำสั่ง พวกมันอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผนอย่างมาก ทุกตัวจะให้การยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมด

มดบางครอบครัวทำงานเย็บปักถักร้อย อีกกลุ่มหนึ่งก็ทำการเพาะปลูกอาหารเหมือนเกษตรกร อีกกลุ่มทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ตัวเล็กๆ ดูคล้ายกับการทำฟาร์มเลี้ยงวัวนมของมนุษย์ ที่คนเลี้ยงวัวต้องปลูกหญ้าเพื่อเป็นอาหารแก่วัวแล้วกรีดยอดนมวัวมารับประทาน มดก็เช่นเดียวกัน พวกมันเลี้ยงตัวไรเล็กๆ ที่ดูดน้ำจากต้นพืชและนำน้ำนมของไรเหล่านี้มารับประทาน

ดูนี่สิ นี่ไงละที่อุ้มได้เล่าให้พวกเธอฟังถึงโลกของมด

มดที่เป็นช่างทอसान ช่างตัดเย็บมืออาชีพ พวกมันรวบรวมไปไม้เข้าด้วยกันแล้วดึง ปลายของทั้งสองฝั่งเข้าหากัน แล้วเย็บรวมไว้เข้าไว้ด้วยกัน นี่เป็นวิธีการสร้างบ้านของพวกมัน

มดเฝ้าประตูบ้านกำลังคุ้มกันรัง พวกมันทำหน้าที่การเป็นยามเพื่อป้องกันมดตัวอื่นๆ ก็กำลังทำงานที่ได้รับมอบหมายต่างๆในรังอย่างขยันขันแข็ง

อุมัร: ฉันเพิ่งจะสังเกตเป็นครั้งแรกตอนที่ฉันเห็นส่วนหัวเล็กๆ โผล่ขึ้น มาจากดิน ส่วนหัวของเขาสร้างความสนใจแก่ฉันอย่างมาก ดูเหมือนว่า ส่วนหัวของมันจะโตกว่าส่วนของร่างกายของมันเสียอีก ฉันประหลาดใจอย่างมากว่าทำไมส่วนหัวของเขาจึงเป็นเช่นนั้น? ฉันยังคงนั่งจ้องมองดู เพื่อนรักตัวเล็กของฉัน เนื่องจากหัวอันโตบนร่างกายเล็กๆ ของมัน ทำให้มัน ได้รับหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ทางเข้าออกของรัง พวกเธออยากรู้ไหมว่าทำไม? เขาใช้ส่วนหัวนี้แหละตรวจตรามดตัวอื่นๆ ที่พยายามเข้าไปในรังว่าเป็นครอบครัวเดียวกับเขาหรือไม่? และจะไม่ อนุญาตให้มดตัวที่แปลกปลอมเข้าไปในรังของพวกมันเป็นอันตราย

หลังจากที่ฉันนั่งมองหามันอยู่นั้น ในที่สุดฉันก็เจอมัน และขอให้มัน ช่วยบอกหน่อยได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นข้างใน เพื่อนตัวจิ๋วของฉันเข้าใจถึง ความอยากรู้อยากเห็นของฉัน เขาเริ่มเล่าให้ฉันฟังเรื่องราวของมัน และ สิ่งที่ฉันอยากรู้อย่างมาก อีกอย่างหนึ่งก็คือมดหัวโตจึงสามารถจดจำ เพื่อนตัวอื่นๆ ที่อยู่ในรังเดียวกันและอนุญาตให้เขาเข้าไปในรังได้

มด: อุมัร ฉันขอบอกเธอก่อนว่า เราเรียกครอบครัวของเราว่า **โคโลนี** หรือฝูง หรือเรียกกันง่าย ๆ ก็คือเราอาศัยในชุมชนที่เรียกว่า โคโลนี มดตัว หนึ่งตัวใดสามารถบอกได้อย่างง่ายดายว่าตัวนั้น ตัวนี้เป็นมด ในโคโลนี เดียวกันหรือไม่? ด้วยการใช้นวดแตะที่ร่างกายของมดอีกตัวหนึ่ง (นวด ของมดเป็นท่อนเล็กๆ โผล่มาจากส่วนปลายสุดของหัว) ซึ่งช่วยให้เขา สามารถจำแนกแยกแยะว่าใครคือผู้แปลกปลอม เมื่อรู้ว่าตัวใด เป็นผู้แปลกปลอม เราจะไม่อนุญาตให้เขาเข้ามาในบ้านของเรา หากเขาตึงตัน เราจะใช้กำลังเพื่อ让他ออกไปจากรังของเรา

มดสองตัวกำลังพูดคุยกันด้วยการแตะปลายหนวด

มดไม่ต้องการให้ผู้แปลกปลอมเข้าไปในรังของพวกมัน เพราะว่าเป็นการบุกรุก และเป็นการคุกคามความปลอดภัยของพวกมัน พวกมันไม่ลังเลที่จะต้องต่อสู้เพื่อปกป้องรังและเพื่อน ๆ ของพวกมัน

อุมัารู้สึกที่งเป็นอย่งมกที่ไดฟังถึงเรื่องระบบการรักษาควมปลอดภยอันยอดเยี่ยมและสงสัยวทำม
ผู้แปลกลมถึงได้ต้องการที่จะเข้าไปในรังของเขและยังกล้าที่จะต่อสู้กับยามอีกด้วย เมื่อเขถามเพื่อนของ
เขา เพื่อนของเขายืมให้แกเขและบอกกับเขวว่ามีอีกหลายอย่งที่เมื่อเขรู้แล้ว เขจะประหลาดใจยิ่งไปกว่นนี้

แล้วมดก็กล่าวว “เราจะเล่าให้เธอฟังถึงสิ่งต่งๆที่อยู่ในรังของเร ที่เธออยากรู้ โคลนนี้ของเร
ประกอบด้วย ราชินีมด ทหาร และมดงาน

มดแต่ละตัวมีหน้าที่ต่งต่งกัน พวกเขต่งทำงานหนักโดยมีเวลาพักผ่อนเพียงน้อยนิด

ราชินีมดและมดตัวผู้มีหน้าที่รักษาเผ่าพันธุ์ของเรให้ดำรงอยู่ ราชินีจะมีร่างกายโตกวมดตัว อื่นๆ
ทั้งหมด หน้าที่ของมดตัวผู้ก็คือการทำให้ราชินีตั้งท้องเพื่อใหการกำเนิดลูกมด ทหารก็มีหน้าที่ใน การปกป้อง
โคลนนี้ของเร ต่อสู้กับเหล่าศัตรูและออกหาสถานที่ทำรังใหม่ ส่วนมดงานเป็นกลุ่ม ที่ใหญ่ที่สุด มดงานเป็นมด
ตัวเมียที่เป็นหมันทั้งหมด

ด่งนั้น พวกมันจึงไม่สามารถให้กำเนิดลูกมดได้ พวกมันมีหน้าที่ดูแลราชินี และลูกๆของราชินีทำควม
สะอาดและใหอาหารแก่ลูกๆเหล่านั้น นอกจากนั้นพวกมันก็มีหน้าที่อย่งอื่นอีกด้วยในโคลนนี้ ของเร พวกเธอ
สร้างเขตฉนวนใหม่ๆในรังหาอาหาร และทำควมสะอาดรัง มดงานและมดทหาร พวกมันจะแบ่งออกเป็นกลุ่ม
ย่อยเหมือนกัน บางกลุ่มจะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงลูกมด บ้างก็ทำงาน ก่อสร้าง บ้างก็ทำงานออกหาอาหาร แต่
ละกลุ่มจะมีหน้าที่รับผิดชอบที่ ต่งต่งกัน ในขณะที่เดียวกันก็จะมีกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่ต่อสู้ขับไล่บ้ง ก็สังหาร
ศัตรู อีกกลุ่มหนึ่งก็มีหน้าที่สร้างรังและอีกกลุ่มหนึ่งก็มีหน้าที่ดูแลรักษาควมสะอาด ซ่อมแซมรัง

ขณะที่เพื่อนจิวของอุมัรูกำลังอธิบายอย่งนั้น อุมัรุต้งใจฟังอย่งมก เขเกิดคำถามในใจอีกครั้ง **เขจิง
ถามเพื่อนจิวว** “คุณไม่รู้สึกเบื่อบ้งหรือครับ ที่ต่งเฝ้ารอที่ประตูทางเข้าของรัง อย่งอย่งนี้ ตลอดเวลา แล้ว
เธอมีหน้าที่อะไรในรังหรือครับ?”

มดกล่าวว่า “ฉันเองก็ต่งทำงาน นี่เิงละงานที่ฉันกำลังทำอยู่ หน้าที่ของฉันก็คือการดูแลควมสงบ
เรียบร้อยของที่นี่ ดูแลประตู ทางเข้าออกของรัง ด่งที่เธอเห็นอย่งนี้แหละ เธอจะเห็นว่า ฉันมีส่วนหัวใหญ่โต
พอที่จะปิดทางเข้าออกของรังได้เลย ฉันยินดีเป็นอย่งยิ่ง ที่ได้รับหน้าที่นี้และได้รับสิทธิ์ของร่างกายเช่นนี้ ฉัน
ทำหน้าที่ของฉันด้วยควมเต็มใจและสุดควมสามารถ ฉันไม่เคยเบื่อที่ต่งทำหน้าที่ ปกป้องเพื่อนๆ ของฉัน
จากการรุกรานของศัตรู”

อุมัรย้งไม่ค่อยจะเข้าใจคำตอบของมดเพื่อนจิวของเขเท่าที่ควร แต่เขารู้สึกประหลาดใจอย่งมกที่มด
ต่งก็ต่งทำงานหนักทั้งวันเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่คิดถึงตัวเองทั้งย้งไม่มีปัญหาใดๆอีกด้วย บางทีมนุษย์เร
ก็ไม่สามารถจัดการกับเวลาส่วนใหญ่ของตัวเองให้เกิดประโยชน์เช่นนี้ได้

จากสิ่งต่างๆที่เขาได้รับฟังจากเพื่อนตัวจิ๋วของเขา อุมัรเข้าใจยิ่งขึ้นว่างานต่างๆที่ต้องทำในรั้งนั้น มดมีการแบ่งงานกันอย่างยอดเยี่ยมเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า **ชีวิตของมดเป็นชีวิตที่ดำเนินไปตามแบบแผนที่ดี พวกเขาทั้งหมดไม่เห็นแก่ตัว** แต่สิ่งที่ที่อุมัรเกิดความสงสัยก็คือทำไม พวกมดจึง ต้องต่อสู้กันเองด้วย หรือพวกมันคิดว่ามดฝูงมันต้องดีกว่า ฝูงอื่น หรือคิดไปว่าตัวมันแข็งแรงกว่าตัวอื่นหรือเปล่านะ เพื่อนรักตัวจิ๋วของเขาตอบไปให้เขาฟังว่า ไม่ได้เป็นดังเช่นที่อุมัรคิด

“เราอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ นะอุมัร แต่เรารู้ไหมว่าเรา**ไม่มีความ อิจฉาริษยาซึ่งกันและกันเลย** เราไม่แข่งขันกัน เรา**ไม่มีความ**ทะเลาะทะเลาะกัน เหยียดหยามกันเองหรือก่นด่าอุมัร เราต่างก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่เสมอ **ทำงานสุดความสามารถเพื่อรับใช้โคโลนีของเรา** งานทุกๆ อย่างในโคโลนีเป็น **การงานที่เราจะต้องใช้ความเสียสละเป็นอย่างยิ่ง** มดแต่ละตัวคิดถึง **ประโยชน์เพื่อเพื่อนส่วนใหญ่** เสมอ **หลังจากนั้นถึงจะคิดถึงตัวเอง** ฉันขอยกตัวอย่างให้เธอฟัง

หากเกิดกรณีที่โคโลนีของเราอาหารขาดแคลน เหล่ามดงานจะเปลี่ยน หน้าที่ของเป็นมดที่ทำหน้าที่หาอาหารทันที มดงานจะจัดเลี้ยงเพื่อนมดด้วยกันโดยถ่ายอาหารสำรองที่มีอยู่ในท้องของตัวเองให้แก่ตัวอื่นๆ เมื่อโคโลนีของเรามีอาหารมากพอ พวกเขาก็ทำหน้าที่เป็นมดงานเหมือนเดิม

ฉันเคยได้ยินคนเขามักจะพูดกันว่าสิ่งมีชีวิตจะต้องแก่งแย่งกันเพื่อสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสภาพธรรมชาติ อุมัรเรารู้ไหมว่ามันไม่จริง อย่าเชื่อในสิ่งที่พวกเขาพูดเช่นนั้น เรายุติว่าเราต้องร่วมมือกัน เพราะการร่วมมือกันจะนำพาสู่ความสำเร็จ ”

อุมัรกล่าวขอบคุณเพื่อนจิ๋วของเขาที่ได้เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องราวของตัวของเขา และเพื่อนมดในโคโลนี ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับอุมัร อุมัรรู้สึก ดีใจอย่างมากที่ได้เข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสิ่งมีชีวิตขึ้นมา มอบลักษณะ ความไม่เห็นแก่ตัวแก่สัตว์เหล่านั้นด้วย ให้พวกมันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เอื้อเฟื้อกันและมีน้ำใจต่อเพื่อนตัวอื่นๆสิ่งต่างๆที่อุมัรได้รับรู้หลังจากได้ พูดคุยกับเพื่อนมดตัวน้อยของเขาแล้ว ทำให้เขาได้คิดพิจารณาถึงสิ่งมีชีวิตอื่น เช่นการดำรงชีวิตของมด และเขาจะเป็นคนดีที่อัลลอฮ์รัก

วันนี้เวลาล่วงเลยมามากแล้ว อุมัรต้องรีบไปโรงเรียนเขา บอกลาเพื่อนมดตัวน้อยของเขา เขาต้องรีบไปโรงเรียนแล้ว เขาจะกลับมาเยี่ยมเพื่อนจิ๋วของเขาอีกในวันพรุ่งนี้

วันถัดมาอุมัรกลับไปบริเวณเดิมอีกครั้ง นั่งรอเพื่อนจิ๋วของเขาปรากฏกาย ไม่กี่นาทีหลังจากนั้นเพื่อนมดตัวน้อยของเขาก็ปรากฏตัวขึ้น อุมัรบอกกับเขาว่าเขาต้องนอนรอให้เวลาล่วงเลยไป ทั้งคืนอยากให้ถึงเช้า เร็วๆ เพื่อจะได้กลับมาเจอเขาอีก อุมัรขอร้องให้เพื่อนจิ๋วของเขาเล่าเรื่องราวของมดให้เขาฟัง ดังที่เพื่อนมดตัวน้อยได้สัญญาไว้เมื่อวานนี้ มดน้อยจึงเริ่มเล่าถึงบ้านของเขาให้อุมัรฟัง

“แม้ว่าเราจะเป็นสัตว์ตัวเล็กกะจ้อยร่อย แต่รังของพวกเรานี้ใหญ่โตพอควรนะ รังของเราเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของกองทัพที่มีทหารเป็นล้านๆตัว กองทัพนี้จะมีการรักษาความปลอดภัยตลอดเวลา หากว่ามีคนแปลกหน้าต้องการเข้าไปข้างในไม่มีทางเข้าไปได้เพราะมียามเหมือนกับฉัน คอยเฝ้าประตูทางเข้าออกอยู่ตลอดเวลา ดังที่เธอได้รับทราบไปแล้ว ก่อนหน้านี้

ภายในรังของเราเต็มไปด้วยระเบียบเคร่งครัด มีการทำงานดำเนินไป ตลอดไม่มีวันหยุด ทหารมดหลายพันตัว และมดงานอีกหลายล้านตัวทำงาน อย่างเต็มที่ในหน้าที่รับผิดชอบ ดึกที่เราอาศัยอยู่นี้เหมาะสมต่อการทำงานภายในเป็นอย่างมาก เรามีสัดส่วนของแผนกเฉพาะต่างๆในการทำงาน แผนก เหล่านี้ถูกออกแบบมาให้ทั้งมดทหาร และมดงานสามารถทำงานได้ง่ายขึ้น

นอกจากนั้น เราจะสร้างตึกนี้ให้กว้างขวางเพียงพอต่อความต้องการของมดทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ตึกของเรามีชั้นหลายชั้นลึกลงไปใต้ดิน เพื่อต้องการให้แสงแดดสามารถส่องลงมาได้นิดหน่อย แต่เราก็จะสร้างห้องเฉพาะไว้เพื่อรับพลังงานจากแสงอาทิตย์ ซึ่งห้องดังกล่าวจะอยู่ที่ชั้นบนสุด เพื่อให้สามารถรับแสงได้มากที่สุดเพียงพอต่อความต้องการ เราสร้างห้องอีกห้องหนึ่งไว้เป็นห้องพบปะซึ่งกันและกัน ห้องดังกล่าวจะอยู่ใกล้และเชื่อมโยงกับห้องอื่นๆ เพื่อมดทุกตัวสามารถเข้าไปได้ง่าย ส่วนห้องโถงที่ใช้เป็นที่เก็บอาหารของเรา เราจะสร้างมันไว้แยกส่วนออกต่างหาก

อยู่ที่ฝั่งหนึ่งของตัวตึก ส่วนห้องเก็บอาหารที่เราใช้เก็บเสบียงอาหารที่เราหามาได้ แต่ละวันจะเป็นห้องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและยิ่งไปกว่านั้น เรามีห้องโถงใหญ่อยู่ตรงกลางของตัวอาคารห้องดังกล่าว จะเป็นห้องที่ใช้พบปะรวมตัวกันในโอกาสพิเศษ ”

เมื่ออูมัวร์ได้ยินเรื่องราวต่างๆ ที่เพื่อนมดเล่าให้ฟัง เขาเกิดความสงสัยจึงเอ่ยถามเพื่อนเขาไปว่า “พวกเธอต้องทำทั้งหมดนี้เลยหรือ ? ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่ามดจะสามารถทำงานได้ เช่นเดียวกับวิศวกร และสถาปนิกผู้ชำนาญงาน หากว่ามนุษย์ต้องสร้างตึก อาคารชั้นเยี่ยมเช่นนี้เขาต้องใช้ เวลาศึกษาเรียนรู้และฝึกงานเป็นเวลาหลายปี แล้วพวกเธอต้องเรียนรู้ และได้รับการฝึกอบรมด้วยหรือเปล่า? มดน้อยกำลังจะตอบคำถามที่ปิด ความคิดเพื่อนของเขาให้หายสงสัย

“ไม่หรืออูมัวร์ พวกเราทั้งหมดมีทักษะเช่นนี้ ติดตัวมาตั้งแต่เกิด วิทญ์ปัญญา เหล่านี้ไม่ต้องมีใครมาสอนเรา แต่เรารู้ได้เป็นอย่างดีว่าต้อง ทำอะไร เมื่อไหร่ และยังไม่หมดเพียงเท่านั้นนะสิ่งที่ฉันจะเล่าให้เธอฟังต่อไปนี้จะสร้างความตื่นเต้นมากกว่านี้

ดังที่ฉันได้บอกเธอไปก่อนหน้านี้แล้วว่า ดึกที่เราอาศัยอยู่นั้นใหญ่โต มากเมื่อเทียบกับขนาดร่างกายของเรา ด้วยเหตุเช่นนี้แหละทำให้ความร้อน ที่ไหลเวียนในดึกจึงร้อนยิ่งกว่าเตาอบเสียอีก แต่ทว่ารังของเราจะมีระบบ ควบคุมความร้อนมาจากส่วนกลาง ด้วยวิธีดังกล่าว ทำให้อุณหภูมิในรังของเราคงที่อยู่ตลอดทั้งวัน แต่เพื่อความมั่นใจ พวกเราจะป้องกันการปะทะ ความร้อนกับพื้นผิวหน้าของรังโดยตรง ด้วยการจัดหาวัสดุหนาๆ มาปิด เหนือผิวหน้าของดิน ด้วยวิธีนี้อีกเช่นกันที่เราป้องกันอากาศเย็น ที่จะมาเยือน ในช่วงฤดูหนาว และป้องกันความร้อนในช่วงฤดูร้อนนี้ไงละ เป็นวิธีที่เรา สามารถรักษาอุณหภูมิภายในให้คงที่ได้ตลอดทั้งวัน ”

หากว่าอูมร์ไม่ได้พบปะ พุดคุยและเฝ้าสังเกตเพื่อนมดของเขา แน่نون เขาคงไม่อาจที่จะเชื่อว่ามดสามารถทำงานใหญ่เช่นนี้ได้ด้วยตัวของพวก เขาเอง อูมร์สารภาพกับเพื่อนมดตัวจิ๋วว่า “ ก่อนที่เธอจะเล่าให้ฉันฟังทั้งหมดก่อนหน้านี้หากมีใครมาถามฉันเกี่ยวกับรายละเอียดหรือหากมีใครมาถามว่า ใครสร้างรังขนาดใหญ่ แบบนี้ให้มดเช่นเธออาศัย ฉันคงตอบเขาไปด้วยคำตอบที่ผิดไป จากความเป็นจริงอย่างแน่نون ก่อนหน้านี้ฉันคิดว่า รังใหญ่โตเช่นนี้ต้องใช้ เครื่องมือชั้นดี และผู้ที่มีประสบการณ์สูงทำงานขึ้นนี้ ถ้าหากว่าก่อนหน้านี้ มีใครมาบอกให้ฉันฟังว่า อาคารซึ่งเป็นรังของเธอไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยผู้รู้ ความรู้ ผู้มีความชำนาญสูง แต่ผู้สร้างอาคารนี้ขึ้นมาคือฝูงมด ฉันขอบอก ความจริงแก่เธอว่า ฉันไม่เชื่อเป็นอันขาด ”

ในขณะที่อูมร์ได้พุดคุยกับเพื่อนตัวจิ๋วของเขาอยู่นั้น เพื่อนตัวจิ๋วของเขาได้บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ มากมายเกี่ยวกับชีวิตของมด ความรู้ต่อรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตมดจำนวนมากเพิ่มพูนให้ แก่อูมร์ เขาคิดว่า ฝูงมด มีทักษะประสบการณ์ติดตัวมากกว่ามนุษย์เสียอีก

อูมร์เริ่มมองเห็นวิถีชีวิตสัตว์เหล่านี้ ด้วยมุมมองที่ต่างออกไป จากเดิมเขาเริ่มเข้าใจแล้วว่ามดเป็นสิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสร้างขึ้นมา และพระองค์มอบวิทย์ปัญญาเพื่อการดำรงชีวิตให้แก่พวกมัน ในทุก การงาน เพื่อให้พวกมันมีพฤติกรรมที่ความอยู่รอด หากพุดในทางตรงกันข้ามก็คือ หากพวกมันไม่ได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ พวกมันคงไม่สามารถทำงานใหญ่เหล่านี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เช่นนี้

มดน้อยได้บอกเล่าแก่เขาอีกว่า “ ฉันขออธิบายให้เธอฟังเกี่ยวกับชีวิต ของพวกเราอีกได้ไหมจะ นี้คงเป็นคำตอบที่สามารถตอบคำถามของเธอได้ทั้งหมด แม้ว่าเราทั้งหมดจะมีรูปร่างหน้าตาคล้ายกัน เราถูกแบ่งออกเป็นหลายกลุ่มอย่างชัดเจนตามการดำรงชีวิตและลักษณะรูปร่างของเรา **มดมี** มากกว่า 8,800 ชนิด ที่มีความแตกต่างกัน ทุกชนิดมีลักษณะเฉพาะมด**ทำฟาร์ม** เป็นชนิดหนึ่ง ฉันจะขอเล่าให้เธอฟังถึงมดที่ทำฟาร์มเป็นหลัก **พวกเขามีชื่อ** เรียกว่า **แอตทา** คือมดตัดใบไม้คุณลักษณะเฉพาะตัวของ แอตทาเป็นพฤติกรรมดั้งเดิมของพวกมัน มันจะคาบเศษใบไม้ที่ตัดมาได้ จุดประสงค์ของการทำเช่นนี้ อย่างแรก เพื่อให้พวกมัน

สามารถคลานได้ตรงทางง่ายขึ้น และเป็นการง่ายขึ้นในการเคลื่อนย้ายเศษใบไม้อีกด้วย เส้นทางที่พวกมันเดินทางจากรังสู่แหล่งหากินนั้นเป็นเหมือนทางด่วน มดเหล่านี้ขณะคาบใบไม้จะเดินอย่างระมัดระวังและเดินอย่างช้า พวกมันจะเคลียร์เส้นทางเดินของพวกมัน เก็บเศษใบไม้ กิ่งไม้ เศษหญ้าและพืชป่าที่ตกลงบนทางเดินของพวกมันออกไป เพื่อให้ทางด่วนของพวกมันสะอาดไม่มีสิ่งกีดขวางหลังจากการเคลียร์เส้นทางเดิน ที่ยาวไกลซึ่งถือเป็นงานหนักมากสำหรับมดตัวเล็กเช่นเรา ทางด่วนสายนี้จะเป็นเส้นตรง เรียบ สะอาด รวากับว่าเราได้มีเครื่องบดถนน มาช่วยในการทำงานของแอดทา จะเดินทาง ระหว่างรังกับพื้นที่ออกหากิน โดยใช้เส้นทางนี้เป็นหลัก เส้นทางดังกล่าวเหล่าแอดทา จะมีเศษกิ่งไม้ ใบไม้แห้งปกคลุมทับถมอยู่พวกมันจะใช้เขี้ยวจับขึ้นใบไม้ชูไว้แล้วชนกลับรัง

อุมัร: เธอพูดว่าพวกมันซ่อนตัวอยู่ใต้ใบไม้หรือครับ ทำไมแอดทาจึงมี ความ รู้สึกว่าตนเองต้องซ่อนตัวอยู่ใต้ใบไม้ด้วยล่ะ

มดน้อย: บางครั้ง แอดทาต้องระมัดระวังตัวอย่างมากนะอุมัร หากไม่ทำเช่น นั้น แอดทาที่เป็นมดงานขนาดกลางใช้เวลาทั้งวันทำงานอยู่นอกรังขนย้ายใบไม้ การป้องกันตัวเอง จึงเป็นงานที่ยากสำหรับพวกมันในขณะที่ทำงานอยู่ เนื่องจากเขี้ยวที่พวกมันใช้เพื่อป้องกันตนเอง ต้องใช้เพื่อขนเศษใบไม้

อุมัร: เออ หากว่าพวกมัน ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ล่ะใครจะมาช่วยมันได้ ?

มด: มดงานที่ทำหน้าที่ตัดใบไม้จะอยู่รวมกันเพื่อคุ้มครองมดงานตัวเล็ก ๆ มดงานเหล่านี้จะโตอยู่บนใบไม้เหนือทางด่วนที่แอดทาใช้เดินกัน เป็นทอดๆ มดงานเหล่านี้จะคอยตรวจตราอยู่ตลอดเวลา เมื่อพวกมันตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำร้ายจากฝ่ายศัตรูพวกมันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือต่อสู้กับศัตรู

อุมัร: ตัวอย่างที่เธอเล่าให้ฟังก็เป็นตัวอย่างที่ดีมากเลยนะครับตัวอย่างดังกล่าวเป็นการสละชีวิตเพื่อผู้อื่น ช่วยบอกฉันหน่อยได้ไหมจะว่าแอดทานำใบไม้ไปใช้ทำอะไร? ทำไมแอดทาจึงต้องขนใบไม้ตลอดทั้งวัน

มดน้อย: พวกมันใช้ใบไม้เหล่านี้ในการทำฟาร์ม แอดทาจะใช้ใบไม้เหล่านี้ในการเลี้ยงเชื้อรา เนื่องจากมดจะไม่สามารถกินใบไม้ได้หากว่าไม่มีเชื้อราช่วยย่อยใบไม้เหล่านี้เสียก่อน ดังนั้นใบไม้ เหล่านี้จะถูกสุมกองไว้ด้วยกัน หลังจากที่ผ่านมาการเคี้ยวของพวกมันแล้ว หลังจากนั้นมันจะวางอยู่ในห้องหนึ่งของรังพวกมันในห้องหับเหล่านี้พวกมันจะเลี้ยงเชื้อราบนใบไม้และอาหารของพวกมันก็จะได้รับจากการแตกหน่อของเชื้อราที่เลี้ยงไว้

เธอคงรู้สึกประหลาดใจละซีที่มืดตัวเล็กๆ สามารถทำงานช่วยเหลือตนเอง เพื่อการดำรงชีพได้อย่างมหัศจรรย์

อุมร์ : ใช่แล้วจะ ฉันอยากรู้ว่าฝูงมดเหล่านี้จะจัดการกับงานทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างไร ? ตัวอย่างเช่น หากว่าเธอขอให้ฉันเพาะเลี้ยงเชื้อรา มันไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายเลยที่จะดูแลเพาะเลี้ยงมัน หากฉันต้องการเพาะเลี้ยงมันฉันคง ต้องอ่านหนังสือเพิ่มเติมหรือขอคำแนะนำจากผู้รู้วิธีการเพาะเลี้ยง แต่ฉันรู้ว่า แอตทาไม่จำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้ความรู้จากที่ใดเลย ใช่ไหม?

ตอนนี้ฉันเข้าใจมากขึ้นแล้วละ ว่าสิ่งใดที่ทำให้เธอและพรรคพวกมี ความเฉลียวฉลาดเพียงนี้ เธอถูกวางระบบให้ทำงานตามหน้าที่ของเธอ

มदनอย: เธอเข้าใจถูกต้องแล้วละอุมร์ พวกเรารู้ดีอย่างยิ่งว่าผู้สร้าง เราทั้งหมดก็คือพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์คือผู้ประทานความรู้ให้แก่พวกเรา พระองค์ทรงปกป้องคุ้มครองพวกเรา

วันนี้อุมร์ไปโรงเรียนสายอีกแล้ว ก่อนลาจากกัน อุมร์ขอบคุณเขาอีกครั้งที่ได้ให้ความรู้ต่างๆ มากมายเกี่ยวกับอาณาจักรของมด ในขณะที่เขาเดินไปโรงเรียนอยู่นั้น ความรู้ต่างมากมายยังก้องกังวานอยู่ในหูของเขา เขากำลังใช้ปัญญาพิจารณาอยู่นั่นเอง

การทำงานของมดที่เต็มไปด้วยทักษะและความชำนาญนั้นได้ชี้ให้เห็นถึงความรู้อันไม่มีขีดจำกัดของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ได้ประทานแก่สรรพสิ่ง ความรู้ดังกล่าวหาได้เป็นของมดไม่ มดไม่ได้แสวงหาความรู้ดังกล่าวมาได้ด้วยตัวเอง ความรู้ดังกล่าวนี้พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นผู้ประทานให้แก่พวกมัน มดก็เป็นเพียงแค่สิ่งมีชีวิตเล็กๆนั้นแหละ แต่ทว่าทักษะทั้งหมดที่มดมีอยู่ทั้งหมดนั้นได้แสดงให้เห็นถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเจ้า แสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของพระองค์ แสดงให้เห็นถึงศิลปะแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ พระเจ้าเป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้สร้างเหล่าบรรดามด พระองค์ทำให้สิ่งมีชีวิตเล็กๆ นี้สามารถทำงานหนักมีหน้าที่รับผิดชอบยิ่งใหญ่เกินตัวด้วยอำนาจและความรู้ที่มันมีไม่อาจทำสิ่งใหญ่โตและสลบซับซ้อนเช่นนี้ได้เลย

เพื่อนของเขาได้รับทักษะ ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในรวมทั้งมีธรรมชาติที่ไม่เห็นแก่ตัวซึ่งพระเจ้าประทานคุณลักษณะดังกล่าวแก่พวกมัน สิ่งต่างที่พวกมันกระทำลงไปนั้นได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นอำนาจและเป็นประสงค์ของอัลลอฮ์

การคิดใคร่ครวญต่อสิ่งต่างรอบตัว ทำให้มุรัตระหนักถึงสิ่งต่างๆที่ปรากฏอยู่นั้นแตกต่างจากความจริงที่ได้รับผ่านการทดสอบ รับรู้จากข้อเท็จจริงกล่าวคือเมื่อความจริงปรากฏความเท็จหรือความไม่รู้จะมลาย เขายังเข้าใจอีกว่าเรื่องราวต่างๆที่เขาเคยได้ยินเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต โดยมีคนอ้างว่าชีวิตเกิดขึ้นมาจากความบังเอิญนั้นจะเป็นความจริงได้อย่างไร? ในเมื่อมดเหล่านี้มีทักษะความรู้ในเรื่องดังกล่าวมาตั้งหลายศตวรรษ การกล่าวอ้างเช่นนั้นถือว่าการโกหกไม่มีทางที่จะเป็นความจริงได้เลย ลองคิดใคร่ครวญดูให้ดีถึงการสื่อสารระหว่างกันของมดได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร? หากว่ามันเกิดขึ้นมาด้วยความบังเอิญ พวกมันจะติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร? หากว่าพวกมันไม่ได้ถูกสร้างมาพร้อมกับคุณลักษณะที่ดีเยี่ยม ลองพิจารณาดูนะว่า หากว่ามดเหล่านี้เกิดขึ้นมาด้วยความบังเอิญ และพวกมันอาศัยอยู่บนโลกนี้เพียงเพื่อป้องกันตัวของพวกมันเอง พวกมันจะยอมสละชีวิตของตัวเองเพื่อตัวอื่น เพื่อความปลอดภัยของรังหรือสังคมส่วนใหญ่ได้อย่างไร ?

มุรัคิดใคร่ครวญถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน เมื่อเขากลับถึงบ้านในตอนเย็น เขากะว่าจะอ่านอัลกุรอาน คัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมาให้แก่มนุษยชาติ เขาอ่านถึงประโยคที่ว่า **“แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการหมุนเวียนสับเปลี่ยนระหว่างกลางวันและกลางคืน แน่นนอนมีหลายสัญญาณสำหรับผู้ซึ่งปัญญาคิดไตร่ตรอง พวกเขาคือ บรรดาผู้ที่ระลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพ ยืน นั่งและนอนและพวกเขาพิจารณาในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน (แล้วกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าเป็นเจ้า ของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้สร้างสิ่งต่างๆเหล่านี้ขึ้นมามีไรสาระ มหาบริสุทธิ์มีแต่พระองค์ โปรดทรงคุ้มครองพวกข้า พระองค์ให้พ้นจากการลงโทษจากไฟนรกด้วยเถิด”** ชูเราะฮ อาลอะอิมรอน 190-191

เขาเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า พระเจ้าเป็นเจ้าเพียงเท่านั้นที่ เป็นผู้สร้างมด ตัวของเขา พ่อและแม่ของเขา พี่ๆ น้องๆ ของเขารวมทั้งทุกๆ สรรพสิ่งในจักรวาลนี้ เพื่อนตัวจิ๋วของเขาได้ทำให้เขาหวงระลึกถึงความสำคัญอันแท้จริงในจักรวาลนี้ นั่นก็คือไม่มีผู้ใดเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งเว้นแต่พระเจ้า เพียงเท่านั้น

ฉันเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า เมื่อพวกเขาอ่านถึงบรรทัดนี้แล้วเธอทุกคน ควรที่จะเข้าใจถึงความจริงดังที่มุรัเข้าใจ และรู้ว่าแท้จริงแล้ว อัลลอฮ์คือผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง และเธอต้องสามารถตอบคนอื่น ได้ว่า **ชาร์ส ดาร์วิน** เขาเป็นคนโกหกอย่าง **“สิ่งมีชีวิตต่างๆ เกิดขึ้น มาด้วยความบังเอิญไม่มีผู้สร้าง”** เขาเป็นคนโกหกอย่าง

มาก เมื่อเราลองสำรวจสิ่งต่างๆ รอบตัว เราจะพบกับความมหัศจรรย์ต่างๆอีกมากมาย นื่องๆ ที่รักมันเป็นไปได้ไม่ได้เลยที่จะกล่าวอ้างว่า มันเกิดขึ้นได้ด้วยความบังเอิญ

หากเธอต้องการเป็นอย่างอุมัรแล้วละก็ สักวันหนึ่งเธอจะได้รู้จัก เพื่อนจิ๋วแสนดี ผู้นี้สักวันหนึ่ง อย่าลืมว่าเมื่อเธอเจอเขาเธอจะได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากเขา การฝึกสังเกต การใช้ปัญญาคิดถึงสรรพสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์ สร้างไว้อย่างสมบูรณ์แบบนั้นทำให้เราได้รู้ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างทุกสิ่ง ทุกอย่าง พระองค์คืออัลลอฮ์

หากว่าเธอได้มีโอกาสพบกับคนที่ชอบพูดโกหกแบบซาร์ส ดาร์วิน แล้วละก็ ช่วยเล่าให้พวกเขาฟังถึงชีวิตของมดน้อยๆ เหล่านั้นหน่อยนะ และเธอช่วยบอกกับเขาด้วยนะว่าเธอไม่มีวันที่จะเชื่อคำโกหกที่หลอกลวง ของพวกเขาเป็นอันขาด